

gør, men man skal forbinde en Frihandels-Doktrinarisme med den yderste sociale Reaktion. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har med megen Ret peget paa, at tidligere havde Frihandel og socialt Frisind været forenet, nu skal man forene outreret Frihandels-Doktrinarisme med social Reaktion, og i Forgrunden stiller man Kampen mod 8 Timers Arbejdsdagen. Jeg ser, at „Aalborg Amtstidende“ og den dertil indrettede Presse rejser en Kamp derpaa, og jeg ser med stor Bekymring den kommende Vinter i Møde, naar den højtærede Landbrugsminister præger Regeringen; naar der ikke sker nogen Ændring dér — og det har jeg desværre ikke faaet noget Indtryk af —, gaar vi en Tid i Møde, som man kun kan imødesee med den allerstørste Bekymring. Den eneste Trøst er den, og dermed vil jeg slutte, at for hver Dag der gaar, er vi een Dag nærmere ved Valget, det store Opgør, hvor det, der her har været et Forspil, kommer ud til selve Befolkningen, og der er under denne lange Debat, som ingenlunde har været uinteressant, kommet positive Oplysninger, Kendsgerninger, Materiale, Stof og Klarhed frem, det er som Guld i Barrer, nu skal det møntes ud, i Pressen, derude paa de tusinde Møder, og saa imødeser jeg Valgets Dag, Opgørets Dag med den største Fortrøstning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slengerik har Ordet for en kort Bemærkning.

Slengerik: Jeg takker den højtærede Forsvarsminister, fordi han erklærede sig rede til at optage en Forhandling om at faa de kalkulatoriske Beløb paa Krigsministeriets Budget ombyttet med faste Beløb, det er jeg ham meget taknemmelig for. Men den højtærede Forsvarsminister maa ikke forlange alt for megen Tak; han forlangte ogsaa, jeg skulde takke ham, fordi der, som han paastod, er Nedgang paa Forsvarsministeriets Budget. Som den højtærede Minister nok ved, er der imidlertid delte Meninger om, hvorvidt der paa Forsvarsministeriets Budget er Nedgang i Forhold til de Udgifter, vi har i Øjeblikket; vi fra vor Side hævder, at der ikke er nogen Nedgang, men paa dette sene Tidspunkt af Finanslovforhandlingen er det dog ikke min Mening at tage dette Spørgsmaal op til yderligere Debat. Men naar Forholdet er dette, er det rimeligt, at jeg ikke yder ham Tak for en Nedgang, om hvilken jeg ikke er overbevist. Det er dog tidsnok at takke for et eller andet, naar vi først har det be-

stemte Tal paa Statsregnskabet. Saa kan vi faa at se, om der er en Nedgang eller ikke.

Saa længe vi kun har det anslaaede Beløb, vil jeg finde det ganske urimeligt at takke. — Saa har jeg et Par Ord at sige til den forhenværende Forsvarsminister, den nuværende højtærede Minister u. P., som ogsaa var saa venlig at kunne støtte en Forhandling om at gaa over fra de anslaaede Summer til bestemte Summer paa Forsvarsministeriets Budget; og selv om han ikke er Forsvarsminister længere, undervurderer jeg aldeles ikke den Betydning, han ifølge sin lange politiske Indsigt, og store Erfaring har paa de politiske Begivenheder her i Salen og indenfor Ministeriet. Derimod er der noget, som jeg ikke syntes om i den højtærede Minister u. P.s Tale. Han gjorde et Forsøg paa at afsvække, hvad jeg havde sagt under Finanslovbehandling angaaende de kalkulatoriske Bevillinger, og dette Forsøg gik ud paa at sige, at jeg allerede under Militarlovenes Behandling i Sommer havde talt om disse kalkulatoriske Bevillinger her i Folketinget, og at Venstres Ordfører den Gang svarede mig. Det er ikke rigtigt. Det er ikke rigtigt alene af den Grund, at jeg overhovedet ikke havde Ordet ved Forsvarslovenes Behandling i Sommer, og det er heller ikke rigtigt af den Grund, at i Sommer, da vi havde Forsvarslovene til Behandling, forelaa det Budget, som vi for Øjeblikket behandler for Aaret 1923—24, aldeles ikke. Men det er vistnok den højtærede Minister u. P.s Hukommelse, der dér har spillet ham et Puds. Jeg vil derfor sige, at det burde han hellere have undladt.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen mente, at jeg ved de Udtalelser, det ærede Medlem havde fremsat om Enken i Silkeborg, var blevet irriteret. Det er en fuldkommen Misforstaaelse, om noget saadant er der fra min Side absolut ikke Tale. Hvad jeg har sagt, er, at jeg tror, det ærede Medlems Skildring af Sagen her og den Omtale, han, selv om han ikke har nævnt Navnet paa Forsikringsselskabet, har givet af det og dets Bestræbelser, er af en saadan Art, at det ikke tør forventes, at det ærede Medlem derigennem har stemt Selskabet mildere overfor hans Ønske om en frivillig Imødekommen i Retning af at støtte Enken. Men da det ærede Medlem nu har fremdraget Sagen paa ny, vil det være naturligt for mig at give Oplysning om, hvorledes Stillingen var, da Ministeriet maatte træffe sin Afgørelse.